

АНДРЕСЮК Борис Павлович

*Випускник дорожньо-будівельного
факультету (1980)*

Політик. Заступник Міністра оборони України
(2010–2011).
Кандидат економічних наук, доктор політичних
наук

Народився 19 лютого 1956 р. у с. Петропавлівка Саратського району Одеської області.

З 1971 до 1975 р. навчався у Білгород-Дністровському сільськогосподарському технікумі. У 1975–1977 рр. служив у армії.

Після демобілізації Борис Павлович вступив на вечірнє відділення дорожньо-будівельного факультету Київського автомобільно-дорожнього інституту, який закінчив у 1984 р. за спеціальністю «Мости і тунелі».

Так сталося, що Київський автомобільно-дорожній інститут став для Бориса Андресюка тим фундаментом, із якого почався його нелегкий шлях у життя. Потім було багато несподіваних поворотів, роздоріж, подій, звершень та віх, але ця, пов'язана із самовизначенням і натхненням пошуком власного місця в суспільстві, назавжди лишилася особливою та знаковою. Борис Павлович часто із вдячністю згадує надзвичайно професійний колектив педагогів, які, навчаючи студентів такої складної справи, як будівництво мостів і тунелів, зробили для них максимум: зуміли дати знання та прищепити чесноти, які згодом дозволили упевнено торувати шлях у житті та творчості. Особливо добрі слова він завжди береже для наукового керівника свого дипломного проекту, неперевершеного інженера, талановитого педагога, мудрого наставника та просто хорошої людини — професора Ю. М. Айвазова.

«Найщирішу вдячність хочу висловити також численним друзям, з якими пощастило навчатися в одній групі, — зауважує Б. П. Андресюк. — Ми вчилися один у одного, підтримували словом і ділом!

Незабутніми залишилися традиційні походи після складання заліків та іспитів до знаменитої «Кукушки» на Парковій алеї — там теж починалися наші розлогі та різноманітні шляхи у доросле життя. Дякую тобі за все, моя дорога й незабутня альма-матер!»

Навчаючись, Борис Павлович працював у будівельно-монтажному управлінні № 6 «Київметробуду». З 1978 до 1987 р. пройшов шлях від прохідника до заступника начальника управління.

У 1987–1992 рр. обіймав посади заступника голови, згодом — першого заступника голови та голови виконкому Ленінської районної ради народних депутатів м. Києва.

Упродовж 1992–1995 рр. Борис Андресюк був представником Президента України у Старокиївському районі м. Києва; головою Старокиївської райради народних депутатів м. Києва.

У 1995 р. Б. П. Андресюк здобув другу вищу освіту в Академії менеджменту і приватизації (Німеччина).

З 1995 до травня 1998 р. очолював Старокиївську райдержадміністрацію м. Києва та Старокиївську райраду м. Києва.

У 1998–2002 рр. був народним депутатом України 3-го скликання.

У червні-вересні 1998 р. — член Координаційної ради з питань місцевого самоврядування. З липня 1998 до лютого 2000 р. Борис Павлович — заступник голови Комітету з питань державного будівництва, місцевого самоврядування та діяльності рад, а з лютого 2000 р. — голова Комітету з питань національної безпеки та оборони.

З бойовими побратимами, Ірак, 2004

Після вдалої рибалки зі щедрим уловом

У 2002 р. Борис Павлович Андресюк був удруге обраний депутатом Верховної Ради. З 2002 р. обіймав посаду першого заступника голови Комітету з питань національної безпеки та оборони, а з 2007 р. — голови Громадської ради при Міністерстві оборони України. Разом із начальником Генерального штабу Збройних сил України перебував у місцях дислокації українських миротворчих контингентів у Косові, Іраку.

Упродовж 2010–2012 рр. був заступником міністра оборони України.

У 1995 році захистив кандидатську дисертацію з економіки. У 1998 р. в Інституті політичних і етносоціальних досліджень НАНУ Борис Павлович захистив докторську дисертацію «Місцеве самоврядування в сучасній Україні (політологічний аналіз)». Він є автором більш як 30 наукових праць, зокрема монографій «Політична трансформація України: проблемність і проблеми» (1995), «Місцеве самоврядування в сучасній Україні: проблеми і перспективи» (1997), «На шляху до громадянського суспільства» (2000), «Реформування Збройних Сил України» на сучасному етапі» (2002), а також численних публікацій у засобах місцевої інформації.

Має звання заслуженого будівельника України.

Борис Павлович захоплюється мисливством і спортом, особливо футболом та лижами. Також залюблений у музику, грає на гітарі. У співавторстві з П. Зібровим та А. Демиденком записав пісню «Старокиївський район». Успішно поєднав захоплення подорожувати та фотографувати, як результат — чималий доробок різноманітних фото із мальовничих місць України та світу.

Одружений. Дружина Бориса Павловича Лариса Іванівна за освітою інженер-технолог. Подружжя виховало двох доньок — Юлію та Катерину.

З коханою дружиною